

Arrest

nr. 308 358 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische en Russische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een Jehovagetuige te zijn. U bent geboren op (...) 1966 in Tsalenjikha (Georgië), waar u uw middelbare studies volgde en verbleef tot 1986, toen u opgeroepen werd voor het leger. Bij uw terugkeer in 1986 verhuisde u naar Senaki, waar u ongeveer 2 jaar woonde. Vervolgens verhuisde u naar Tbilisi, waar u verbleef tot 1989, toen u verhuisde naar Moskou. U woonde in Moskou tot begin april 2022, samen met uw echtgenote A. R.. U ging eens om het half jaar of om het jaar terug naar Georgië voor enkele dagen, voornamelijk om de begraafplaats van uw overleden dochter te bezoeken. In 2008 verwierf u de Russische nationaliteit, waarna u de Georgische nationaliteit werd afgenomen. In 2020 was er echter een actie, waarbij u de dubbele nationaliteit kon verwerven. Hierdoor verkreeg u opnieuw de Georgische nationaliteit.

Voor uw vertrek naar Moskou kreeg u te maken met problemen omwille van uw geloof. Zo diende u te vertrekken uit uw geboortedorp Tsalenjikha, omwille van de spanningen met uw broer. Hij was immers tegen het feit dat u een Jehovagetuige was. In Senaki kreeg u te maken met bedreigingen van buurtbewoners. Zo zeiden ze dat ze uw huis in brand gingen steken en dat ze u aan een auto gingen vasthangen als u het dorp niet verliet. Omwille van deze bedreigingen verhuisde u naar Tbilisi en uiteindelijk naar Moskou. Wanneer u voor enkele dagen terugkeerde naar Georgië uit Moskou, had u vaak ruzie met de medebewoners van de woning die u huurde. Daar woonden namelijk vluchtelingen uit Soechoemi en Tschinvali. Zij zeiden dat u een Poetinist was en lachten u uit, omdat zij een afkeer hadden voor Rusland.

Op 27/03/2022 werd u bij u thuis in Moskou opgehaald door de Russische wijkpolitie en door mensen van het politiecommissariaat. Eerder had u bovendien al een oproepingsbrief gekregen van hen. Zij namen u mee naar het commissariaat, waar zij uw Russische buitenlandse paspoort afnamen. Er werd u verteld dat u met vrachtwagens zou moeten rijden. U legde uit dat u dat omwille van uw geloof niet mocht doen, maar zij lachten u uit en zeiden dat zij u uiteindelijk een wapen zouden geven en zien hoe u zou vechten. In totaal werd u ongeveer 5 dagen vastgehouden en u moest in totaal 3 of 4 keer met een konvooi naar Wit-Rusland rijden. U vermoedde dat u munitie of wapens moest vervoeren. Uiteindelijk vluchtte u begin april weg, omdat u omwille van uw geloof niet wilde deelnemen aan de oorlog. U betaalde een taxichauffeur wat geld, die u vanuit Tschinvali naar Georgië terugbracht. U keerde terug naar Georgië om uw paspoort te halen, zodat u verder kon reizen naar Europa. 3 dagen na uw aankomst in Georgië, kwam de politie naar het huis dat u huurde. U was op dat moment echter niet thuis en verbleef bij uw verwant T.(...), die naast het huurhuis woonde. Enkele dagen later kwam de politie voor een tweede keer naar uw huis en zij vroegen aan de mensen die buiten stonden waar u was. U vermoedde dat de Georgische politie u kwam zoeken, omdat de Russische politie uw dossier had overgemaakt aan hen. U vreest dat de Georgische autoriteiten u terug zouden overhandigen aan Rusland en dat u bijgevolg zou moeten deelnemen aan de oorlog in Oekraïne. Bovendien had u een vriend die eveneens naar Georgië was gevlucht, maar die teruggestuurd is en op dit moment vecht in Oekraïne. Tot slot – toen u uw paspoort ging halen in uw huurhuis – kreeg u ruzie met uw medebewoners. Zij waren dronken en sloegen u eenmaal. Uiteindelijk kwam uw verwant T.(...) tussenbeide en hij haalde u weg. Ongeveer een week na uw aankomst in Georgië verliet u het land.

U verliet Georgië op 10/04/2023 en reisde via Turkije en voor u onbekende landen naar Hongarije, vanwaar u met het vliegtuig naar België kwam. U kwam aan in België op 14/04/2023 en verbleef bij uw oudste dochter P. C. (O.V. xxx, CG xxx). Op 08/05/2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Na uw vertrek kwam de politie nog tweemaal naar uw huurhuis in Georgië. Bovendien liet uw echtgenote A. R. weten dat ook in Moskou nog 2 of 3 keer mensen zijn langs geweest en vroegen naar u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Georgië, omwille van uw vrees voor vervolging door de Georgische overheid. U vreest dat u teruggestuurd zal worden naar Rusland en dat u zal moeten deelnemen aan de oorlog in Oekraïne. Daarnaast vreest u ook dat u problemen zal hebben met de vluchtelingen en dat zij u geen volwaardig leven zullen laten leiden. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er vragen kunnen worden gesteld bij uw gedrag na uw vertrek. U verklaarde immers dat u Georgië had verlaten op 10/04/2023 en dat u enkele dagen later – op 14/04/2023 – aankwam in België. Uiteindelijk diende u pas enkele weken later – op 08/05/2023 – een verzoek om internationale bescherming in. Er kan echter verwacht worden dat u – indien u daadwerkelijk nood had aan internationale bescherming en u een acute vrees voor vervolging had – zo snel mogelijk een verzoek indiende na uw aankomst in België. U verklaarde dat u niet sneller een verzoek indiende omdat u eerst naar Frankrijk wilde gaan, omdat u daar een werkmogelijkheid had en vervolgens daar bescherming wilde vragen.

Maar toen het niet lukte om het werk te verkrijgen, besloot u om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 18). Uit uw handelswijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

Met betrekking tot uw vrees om door de Georgische autoriteiten teruggestuurd te worden naar Rusland, waar u dan zal moeten deelnemen aan de oorlog tegen Oekraïne, dient het volgende opgemerkt te worden.

Om te beginnen legde u volatiele verklaringen af over de reden waarom u door de Georgische politie werd gezocht. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u bang was dat zij u wilden arresteren omdat u van Rusland was gevlucht en dat zij u mogelijks zochten omdat u stiekem de grens was overgestoken (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat de Russische politie of het commissariaat uw dossier hebben overgedragen aan Georgië, omdat u vandaar was weggegaan (CGVS, p. 9). Er is echter een verschil tussen enerzijds gezocht worden omdat u illegaal de grens overstak en anderzijds gezocht worden omdat de Georgische autoriteiten uw dossier zouden hebben gekregen van Rusland. Toen u hierop werd gewezen, ontkende u louter dat u bij de DVZ had verklaard dat u mogelijks werd gezocht omdat u illegaal de grens had overgestoken (CGVS, p. 14), hetgeen vanzelfsprekend geen afdoende verklaring is. Er kan verwacht worden dat u bij de DVZ vermeldde dat de Russische autoriteiten uw dossier hadden overgedragen aan Georgië. Bijgevolg slaagt u er niet in om een duidelijke verklaring te geven voor de reden waarom u werd gezocht door de Georgische politie. Aangezien dit de kern vormt van de reden voor uw vertrek, ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw vrees om teruggestuurd te worden door de Georgische autoriteiten. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ niets vermeldde over het feit dat de politie naar uw huurwoning kwam en dat u hen zelf had gezien (CGVS, p. 9). Bij de DVZ verklaarde u immers louter dat uw vriend u vertelde dat de politie naar u vroeg (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Er kan verwacht worden dat u bij de DVZ vermeldde dat de politie tot tweemaal toe naar uw huurwoning in Tbilisi kwam. Dit zijn namelijk de enige concrete problemen die u met de politie had en vormden de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek uit Georgië. Bijgevolg ondermijnt dit verder de geloofwaardigheid van uw problemen.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat de politie beperkte pogingen ondernam om u te vinden. U verklaarde dat de politie tweemaal naar uw huurhuis kwam toen u in Georgië was (CGVS, p. 9; 13). Daarnaast vroegen zij aan de jongens en uw verwant – die op het moment van de bezoeken van de politie buiten stonden – waar u was (CGVS, p. 9). Verder wist u niet welke stappen de politie nog had ondernomen om u te vinden of op welke manier zij nog hadden geïnformeerd naar u (CGVS, p. 9; 13). U verklaarde dat u zich niet verder informeerde over wat de politie nog deed en dat u gewoon vertrok (CGVS, p. 13). Er kan echter verwacht worden dat de politie – indien zij u daadwerkelijk zou willen vinden – verdere stappen ondernam om u te zoeken. Zo verklaarde u dat u niet geseind stond in Georgië (CGVS, p. 13). Hierdoor kon u op legale wijze met uw paspoort het land verlaten, hetgeen haaks staat op het feit dat de politie u zou willen vinden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat de politie nooit naar het huis van uw verwant T.(...) is gegaan (CGVS, p. 9), terwijl uit uw verklaringen bleek dat u in een huurhuis naast hem woonde (CGVS, p. 8-9). Het is dan ook opmerkelijk dat de politie – indien zij u niet vonden in de huurwoning – geen verdere stappen ondernam en bijvoorbeeld naar het huis van uw verwant ging. Toen u hierop gewezen werd, verklaarde u dat zij niet wisten dat T.(...) uw verwant was en dat zij dat anders wel zouden hebben gedaan (CGVS, p. 14). Enerzijds is het opmerkelijk dat de politie – indien zij u werkelijk wilden – niet zouden weten dat u verwant bent met T.(...) en anderzijds is het weinig logisch dat de politie niet naar de naburige huizen zou gaan om informatie te vergaren over u als u niet thuis was. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw problemen met de Georgische politie.

Tot slot slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat de Georgische autoriteiten u daadwerkelijk – op vraag van Rusland – zouden terugsturen. U verklaarde dat de Georgische autoriteiten u zouden terugsturen, omdat de Russische politie uw dossier zou doorgestuurd hebben naar de politie in Georgië. Volgens u werken de Georgische autoriteiten voor Rusland en willen zij dat u meevecht in de oorlog aan de kant van Rusland (CGVS, p. 10). U baseerde zich hiervoor op het feit dat uw vriend, genaamd R.(...) R.(...), eveneens vluchtte omdat hij niet wilde meevechten. Enige tijd later werd hij echter in Oekraïne teruggevonden bij het Russische leger (CGVS, p. 8; 10). U kan dit echter op geen enkele wijze staven. U verklaarde nochtans dat u sms'en hebt van uw vrouw, waarin staat dat uw vriend naar Georgië vluchtte, maar dat hij in Oekraïne gevonden was (CGVS, p. 11). Het CGVS heeft echter tot op heden geen documenten van die aard ontvangen, waardoor dit louter een blote bewering blijft. Bovendien heeft u ook geen enkel ander bewijs dat de Georgische autoriteiten mensen zouden terug sturen naar Rusland om te vechten (CGVS, p. 10), bijgevolg blijft dit eveneens een louter blote bewering. Verder dient opgemerkt te worden dat u over de Georgische nationaliteit beschikt. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom de Georgische autoriteiten staatsburgers met de Georgisch-Russische nationaliteit zouden terugsturen om te vechten aan de Russische zijde. U verwees hiervoor opnieuw naar uw vriend R.(...) R.(...). Er dient echter opgemerkt te worden dat hij enkel over de

Russische nationaliteit beschikte (CGVS, p. 10). Bijgevolg is dit voorval niet representatief voor u, aangezien u ook over de Georgische nationaliteit beschikt (CGVS, p. 4). Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat er geen verschil is met hem, omdat u ook de Russische nationaliteit hebt (CGVS, p. 11). Er is echter een wezenlijk verschil, aangezien u weldegelijk beschikt over de Georgische nationaliteit. U baseerde zich hiervoor bovendien op het feit dat Rusland in Ochamchire een marine basis aan het bouwen is (CGVS, p. 11). Het louter verwijzen naar de algemene situatie is vanzelfsprekend niet afdoende. Bovendien toont dit op geen enkele wijze aan dat Georgische staatsburgers met de Russische nationaliteit door de Georgische autoriteiten worden uitgewezen. Bijgevolg blijft dit een louter blote bewering, die u op geen enkele wijze staakt. Uit de beschikbare informatie blijkt overigens dat er geen duidelijke aanwijzingen zijn dat er op dit moment mensen vanuit Georgië worden teruggestuurd naar Rusland (zie administratief dossier, blauwe map). U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk zou worden teruggestuurd door de Georgische autoriteiten.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan door het CGVS geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten die u zouden willen terugsturen naar Rusland.

Met betrekking tot uw vrees voor vervolging door de vluchtelingen uit Soechoemi en Tschinvali, dient het volgende opgemerkt te worden.

U verklaarde dat u woonde in een huurhuis met vluchtelingen uit Soechoemi en Tschinvali en dat u vaak ruzie had met hen toen u heen en weer reisde tussen Georgië en Rusland. Zij verweten u dat u in Rusland leefde en maakten u uit voor "Poetinst" (CGVS, p. 15). Daarnaast kwam het eenmalig tot geweld, waarbij zij u een slag gaven. Dit gebeurde in de week voor uw vertrek naar Europa, toen u uw paspoort ging halen. Op dat moment kwam echter uw verwant T.(...) tussenbeide en hij haalde u weg (CGVS, p. 15-16). Hoewel deze problemen betreuwenswaardig zijn, kunnen deze naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder dient opgemerkt te worden dat u in de week voor uw vertrek verder geen problemen had met hen en dat u gedurende die week naast hen bleef leven in het huis van uw verwant (CGVS, p. 16-17), hetgeen de ernst van deze problemen ondermijnt.

Verder dient opgemerkt te worden dat – indien u bij uw terugkeer problemen krijgt met deze vluchtelingen – uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. U verklaarde dat u geen bescherming zou krijgen van de politie, omdat die vluchtelingen enkel agressiever zouden worden (CGVS, p. 16). U verklaarde dat de politie hen niet voor altijd kan opsluiten (CGVS, p. 17). Hierbij dient gewezen te worden op het feit dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Daarnaast verwees u naar het incident dat u meemaakte in Senaki (CGVS, p. 17), hierbij dient opnieuw benadrukt te worden dit een hele tijd geleden is (cfr. infra) en dat er sindsdien heel wat gewijzigd is op vlak van beschermingsmogelijkheden in Georgië. Verder verklaarde u dat u geen beroep kon doen op een organisatie die losstaat van de overheid, omdat er elke dag mensen gedood worden op straat

en omdat die organisaties geen kracht hebben (CGVS, p. 17). Zulke algemene en nietszeggende verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u – indien u problemen krijgt met de vluchtelingen – de nodige stappen onderneemt om bescherming te krijgen in Georgië.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u werd gediscrimineerd in Georgië omwille van uw geloof, dient het volgende opgemerkt te worden.

Om te beginnen verklaarde u dat uw broer tegen uw geloof is en wilde dat u ervan loskomt, hij was niet tevreden en vond het niet leuk om met u onder één dak te wonen. Hierdoor besloot u om te verhuizen. Uw broer gebruikte echter nooit geweld tegen u (CGVS, p. 5-6). Hoewel dit betreurenswaardig is, kan dit naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u tot op heden contact hebt met uw broer (CGVS, p. 5-6), hetgeen de ernst van deze problemen verder ondermijnt. Verder verklaarde u dat u problemen had toen u in Senaki woonde. Uw dorpsgenoten ontzegden u de toegang tot uw huis en ze dreigden er mee om u te doden en uw huis in brand te steken als u het dorp niet verliet. Hierdoor verliet u het dorp en verhuisde u naar Tbilisi (CGVS, p. 4; 15). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze feiten dateren van 1986-1988, de periode waarin u in Senaki leefde (CGVS, p. 4), hetgeen een lange tijd geleden is. Daarnaast keerde u niet meer terug naar Senaki en had u geen andere problemen meer met de inwoners (CGVS, p. 15). Bijgevolg kan niet worden ingezien dat u als gevolg hiervan nog problemen zou ondervinden bij uw terugkeer naar Georgië. Tot slot verklaarde u dat u geen andere problemen had voor uw vertrek naar Rusland (CGVS, p. 18) en bracht u geen andere problemen meer ter sprake als gevolg van uw geloof. Tot slot dient benadrukt te worden dat – indien u bij uw terugkeer toch te maken zou krijgen met problemen omwille van uw geloof – u een beroep kan doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Tot slot – met betrekking tot uw verklaringen dat de Russische politie nog 2 of 3 keer naar uw huis is gekomen in Moskou (CGVS, p. 3; 18) – dient opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van het land van nationaliteit dat u opgaf bij uw aanmelding bij de DVZ (zie administratief dossier). Aangezien u toen verklaarde over zowel de Georgische als de Russische nationaliteit te beschikken, kan in uw geval uw vrees ten opzichte van Georgië beoordeeld worden. Dit betekent dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen in Rusland niet dienstig zijn voor de analyse van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht opwerpen. Uw Georgische paspoort, uw Russische binnenlandse paspoort en het kopie van uw Russische buitenlandse paspoort bevestigen louter uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in het voorliggende verzoekschrift in een enig middel op de: “Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de

Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Georgië, omwille van uw vrees voor vervolging door de Georgische overheid. U vreest dat u teruggestuurd zal worden naar Rusland en dat u zal moeten deelnemen aan de oorlog in Oekraïne. Daarnaast vreest u ook dat u problemen zal hebben met de vluchtelingen en dat zij u geen volwaardig leven zullen laten leiden. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er vragen kunnen worden gesteld bij uw gedrag na uw vertrek. U verklaarde immers dat u Georgië had verlaten op 10/04/2023 en dat u enkele dagen later – op 14/04/2023 – aankwam in België. Uiteindelijk diende u pas enkele weken later – op 08/05/2023 – een verzoek om internationale bescherming in. Er kan echter verwacht worden dat u – indien u daadwerkelijk nood had aan internationale bescherming en u een acute vrees voor vervolging had – zo snel mogelijk een verzoek indiende na uw aankomst in België. U verklaarde dat u niet sneller een verzoek indiende omdat u eerst naar Frankrijk wilde gaan, omdat u daar een werkmogelijkheid had en vervolgens daar bescherming wilde vragen. Maar toen het niet lukte om het werk te verkrijgen, besloot u om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 18). Uit uw handelwijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

Met betrekking tot uw vrees om door de Georgische autoriteiten teruggestuurd te worden naar Rusland, waar u dan zal moeten deelnemen aan de oorlog tegen Oekraïne, dient het volgende opgemerkt te worden.

Om te beginnen legde u volatiele verklaringen af over de reden waarom u door de Georgische politie werd gezocht. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u bang was dat zij u wilden arresteren omdat u van Rusland was gevlucht en dat zij u mogelijks zochten omdat u stiekem de grens was overgestoken (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat de Russische politie of het commissariaat uw dossier hebben overgedragen aan Georgië, omdat u vandaar was weggegaan (CGVS, p. 9). Er is echter een verschil tussen enerzijds gezocht worden omdat u illegaal de grens overstak en anderzijds gezocht worden omdat de Georgische autoriteiten uw dossier zouden hebben gekregen van Rusland. Toen u hierop werd gewezen, ontkende u louter dat u bij de DVZ had verklaard dat u mogelijks werd gezocht omdat u illegaal de grens had overgestoken (CGVS, p. 14), hetgeen vanzelfsprekend geen afdoende verklaring is. Er kan verwacht worden dat u bij de DVZ vermeldde dat de Russische autoriteiten uw dossier hadden overgedragen aan Georgië. Bijgevolg slaagt u er niet in om een duidelijke verklaring te geven voor de reden waarom u werd gezocht door de Georgische politie. Aangezien dit de kern vormt van de reden voor uw vertrek, ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw vrees om teruggestuurd te worden door de Georgische autoriteiten. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ niets vermeldde over het feit dat de politie naar uw huurwoning kwam en dat u hen zelf had gezien (CGVS, p. 9). Bij de DVZ verklaarde u immers louter dat uw vriend u vertelde dat de politie naar u vroeg (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Er kan verwacht worden dat u bij de DVZ vermeldde dat de politie tot tweemaal toe naar uw huurwoning in Tbilisi kwam. Dit zijn namelijk de enige concrete problemen die u met de politie had en vormden de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek uit Georgië. Bijgevolg ondermijnt dit verder de geloofwaardigheid van uw problemen.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat de politie beperkte pogingen ondernam om u te vinden. U verklaarde dat de politie tweemaal naar uw huurhuis kwam toen u in Georgië was (CGVS, p. 9; 13). Daarnaast vroegen zij aan de jongens en uw verwant – die op het moment van de bezoeken van de politie buiten stonden – waar u was (CGVS, p. 9). Verder wist u niet welke stappen de politie nog had ondernomen om u te vinden of op welke manier zij nog hadden geïnformeerd naar u (CGVS, p. 9; 13). U verklaarde dat u zich niet verder informeerde over wat de politie nog deed en dat u gewoon vertrok (CGVS, p. 13). Er kan echter verwacht worden dat de politie – indien zij u daadwerkelijk zou willen vinden – verdere stappen ondernam om u te zoeken. Zo verklaarde u dat u niet geseind stond in Georgië (CGVS, p. 13). Hierdoor kon u op legale wijze met uw paspoort het land verlaten, hetgeen haaks staat op het feit dat de politie u zou willen vinden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat de politie nooit naar het huis van uw verwant T.(...) is gegaan (CGVS, p. 9), terwijl uit uw verklaringen bleek dat u in een huurhuis naast hem woonde (CGVS, p. 8-9). Het is

dan ook opmerkelijk dat de politie – indien zij u niet vonden in de huurwoning – geen verdere stappen ondernam en bijvoorbeeld naar het huis van uw verwant ging. Toen u hierop gewezen werd, verklaarde u dat zij niet wisten dat T.(...) uw verwant was en dat zij dat anders wel zouden hebben gedaan (CGVS, p. 14). Enerzijds is het opmerkelijk dat de politie – indien zij u werkelijk wilden – niet zouden weten dat u verwant bent met T.(...) en anderzijds is het weinig logisch dat de politie niet naar de naburige huizen zou gaan om informatie te vergaren over u als u niet thuis was. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw problemen met de Georgische politie.

Tot slot slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat de Georgische autoriteiten u daadwerkelijk – op vraag van Rusland – zouden terugsturen. U verklaarde dat de Georgische autoriteiten u zouden terugsturen, omdat de Russische politie uw dossier zou doorgestuurd hebben naar de politie in Georgië. Volgens u werken de Georgische autoriteiten voor Rusland en willen zij dat u meevecht in de oorlog aan de kant van Rusland (CGVS, p. 10). U baseerde zich hiervoor op het feit dat uw vriend, genaamd R.(...) R.(...), eveneens vluchtte omdat hij niet wilde meevechten. Enige tijd later werd hij echter in Oekraïne teruggevonden bij het Russische leger (CGVS, p. 8; 10). U kan dit echter op geen enkele wijze staven. U verklaarde nochtans dat u sms'en hebt van uw vrouw, waarin staat dat uw vriend naar Georgië vluchtte, maar dat hij in Oekraïne gevonden was (CGVS, p. 11). Het CGVS heeft echter tot op heden geen documenten van die aard ontvangen, waardoor dit louter een blote bewering blijft. Bovendien heeft u ook geen enkel ander bewijs dat de Georgische autoriteiten mensen zouden terug sturen naar Rusland om te vechten (CGVS, p. 10), bijgevolg blijft dit eveneens een louter blote bewering. Verder dient opgemerkt te worden dat u over de Georgische nationaliteit beschikt. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom de Georgische autoriteiten staatsburgers met de Georgisch-Russische nationaliteit zouden terugsturen om te vechten aan de Russische zijde. U verwees hiervoor opnieuw naar uw vriend R.(...) R.(...). Er dient echter opgemerkt te worden dat hij enkel over de Russische nationaliteit beschikte (CGVS, p. 10). Bijgevolg is dit voorval niet representatief voor u, aangezien u ook over de Georgische nationaliteit beschikt (CGVS, p. 4). Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat er geen verschil is met hem, omdat u ook de Russische nationaliteit hebt (CGVS, p. 11). Er is echter een wezenlijk verschil, aangezien u weldegelijk beschikt over de Georgische nationaliteit. U baseerde zich hiervoor bovendien op het feit dat Rusland in Ochamchire een marine basis aan het bouwen is (CGVS, p. 11). Het louter verwijzen naar de algemene situatie is vanzelfsprekend niet afdoende. Bovendien toont dit op geen enkele wijze aan dat Georgische staatsburgers met de Russische nationaliteit door de Georgische autoriteiten worden uitgewezen. Bijgevolg blijft dit een louter blote bewering, die u op geen enkele wijze staakt. Uit de beschikbare informatie blijkt overigens dat er geen duidelijke aanwijzingen zijn dat er op dit moment mensen vanuit Georgië worden teruggestuurd naar Rusland (zie administratief dossier, blauwe map). U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk zou worden teruggestuurd door de Georgische autoriteiten.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan door het CGVS geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten die u zouden willen terugsturen naar Rusland.

Met betrekking tot uw vrees voor vervolging door de vluchtelingen uit Soechoemi en Tschinvali, dient het volgende opgemerkt te worden.

U verklaarde dat u woonde in een huurhuis met vluchtelingen uit Soechoemi en Tschinvali en dat u vaak ruzie had met hen toen u heen en weer reisde tussen Georgië en Rusland. Zij verweten u dat u in Rusland leefde en maakten u uit voor "Poetunist" (CGVS, p. 15). Daarnaast kwam het eenmalig tot geweld, waarbij zij u een slag gaven. Dit gebeurde in de week voor uw vertrek naar Europa, toen u uw paspoort ging halen. Op dat moment kwam echter uw verwant T.(...) tussenbeide en hij haalde u weg (CGVS, p. 15-16). Hoewel deze problemen betreuwenswaardig zijn, kunnen deze naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder dient opgemerkt te worden dat u in de week voor uw vertrek verder geen problemen had met hen en dat u gedurende die week naast hen bleef leven in het huis van uw verwant (CGVS, p. 16-17), hetgeen de ernst van deze problemen ondermijnt.

Verder dient opgemerkt te worden dat – indien u bij uw terugkeer problemen krijgt met deze vluchtelingen - uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human

Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. U verklaarde dat u geen bescherming zou krijgen van de politie, omdat die vluchtelingen enkel agressiever zouden worden (CGVS, p. 16). U verklaarde dat de politie hen niet voor altijd kan opsluiten (CGVS, p. 17). Hierbij dient gewezen te worden op het feit dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Daarnaast verwees u naar het incident dat u meemaakte in Senaki (CGVS, p. 17), hierbij dient opnieuw benadrukt te worden dit een hele tijd geleden is (cfr. infra) en dat er sindsdien heel wat gewijzigd is op vlak van beschermingsmogelijkheden in Georgië. Verder verklaarde u dat u geen beroep kon doen op een organisatie die losstaat van de overheid, omdat er elke dag mensen gedood worden op straat en omdat die organisaties geen kracht hebben (CGVS, p. 17). Zulke algemene en nietszeggende verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u – indien u problemen krijgt met de vluchtelingen – de nodige stappen onderneemt om bescherming te krijgen in Georgië.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u werd gediscrimineerd in Georgië omwille van uw geloof, dient het volgende opgemerkt te worden.

Om te beginnen verklaarde u dat uw broer tegen uw geloof is en wilde dat u ervan loskomt, hij was niet tevreden en vond het niet leuk om met u onder één dak te wonen. Hierdoor besloot u om te verhuizen. Uw broer gebruikte echter nooit geweld tegen u (CGVS, p. 5-6). Hoewel dit betreurenswaardig is, kan dit naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u tot op heden contact hebt met uw broer (CGVS, p. 5-6), hetgeen de ernst van deze problemen verder ondermijnt. Verder verklaarde u dat u problemen had toen u in Senaki woonde. Uw dorpsgenoten ontzegden u de toegang tot uw huis en ze dreigden er mee om u te doden en uw huis in brand te steken als u het dorp niet verliet. Hierdoor verliet u het dorp en verhuisde u naar Tbilisi (CGVS, p. 4; 15). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze feiten dateren van 1986-1988, de periode waarin u in Senaki leefde (CGVS, p. 4), hetgeen een lange tijd geleden is. Daarnaast keerde u niet meer terug naar Senaki en had u geen andere problemen meer met de inwoners (CGVS, p. 15). Bijgevolg kan niet worden ingezien dat u als gevolg hiervan nog problemen zou ondervinden bij uw terugkeer naar Georgië. Tot slot verklaarde u dat u geen andere problemen had voor uw vertrek naar Rusland (CGVS, p. 18) en bracht u geen andere problemen meer ter sprake als gevolg van uw geloof. Tot slot dient benadrukt te worden dat – indien u bij uw terugkeer toch te maken zou krijgen met problemen omwille van uw geloof – u een beroep kan doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Tot slot – met betrekking tot uw verklaringen dat de Russische politie nog 2 of 3 keer naar uw huis is gekomen in Moskou (CGVS, p. 3; 18) – dient opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van het land van nationaliteit dat u opgaf bij uw aanmelding bij de DVZ (zie administratief dossier). Aangezien u toen verklaarde over zowel de Georgische als de Russische nationaliteit te beschikken, kan in uw geval uw vrees ten opzichte van Georgië beoordeeld worden. Dit betekent dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen in Rusland niet dienstig zijn voor de analyse van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht opwerpen. Uw Georgische paspoort, uw Russische binnenlandse paspoort en het kopie van uw Russische buitenlandse paspoort bevestigen louter uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4,§2) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker wijst erop dat hij zo snel mogelijk trachtte naar Frankrijk te gaan en een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat hij diende te overleven, hem daar werk beloofd werd, de beide procedures in éénzelfde land konden worden opgestart en hij zich daar ook veilig voelde omdat hij ver weg was van Rusland en Georgië. Verzoeker overtuigt hiermee niet. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en na aankomst in België gedurende een maand talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen, omdat er mogelijks een job opportuniteit in Frankrijk zou zijn, getuigt in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Het argument dat hij meteen een verzoek om internationale bescherming indiende in België nadat hij vernam dat het werk niet meer doorging, werpt hier geen ander licht op.

Verzoeker beperkt zich tot een blote bewering die hij op geen enkele wijze staft waar hij voorhoudt dat hij pas op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de kans zou hebben gekregen om zijn relaas met alle nodige details te doen, op de vragen te antwoorden en om eventuele misverstanden of onduidelijkheden uit de weg te ruimen.

De vragenlijst werd ingevuld ter voorbereiding van het persoonlijk onderhoud en het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De omstandigheid dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd het kort te houden en uitgebreidere verklaringen te houden voor zijn onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doet niets af aan de verwachting dat hij reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de kern van zijn relaas waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt die coherent zijn met zijn latere verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, *quod non*. De Raad stelt vast dat het verslag van verzoekers onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem na afloop werd voorgelezen in het Georgisch en dat hij dit voor akkoord ondertekend heeft (Vragenlijst). Aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde hij bovendien dat alles wat hierin geschreven staat correct is en dat hij alle redenen voor zijn vertrek heeft kunnen opgeven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Door thans in zijn verzoekschrift louter te volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden niet op en biedt hij daarvoor evenmin een afdoende verklaring.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij niet verantwoordelijk is voor de gedragingen van de politie, wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Verzoeker slaagt er niet in een logische en afdoende verklaring te bieden voor de vastgestelde onaannemelijkheden. Het louter verwijzen naar zijn eerdere verklaringen volstaat hiertoe te meer hier reeds in de bestreden beslissing rekening mee werden gehouden. Enerzijds acht ook de Raad het niet aannemelijk dat de politie – indien zij hem werkelijk wilden – niet zouden weten dat hij verwant is met T. en anderzijds is het evenmin aannemelijk dat de politie niet naar de naburige huizen zou gaan om informatie te vergaren over verzoeker indien hij niet thuis was.

Verzoeker verwijst naar het Russisch beleid waarin mensen met een dubbele nationaliteit ook onderworpen zijn aan de dienstplicht voor het Russisch leger aangaande de Oekraïense oorlog en steunt zich vervolgens op de Russische invloeden en het pro-Russisch beleid van de huidige Georgische regering en het gegeven dat zijn vriend hetzelfde meemaakt en herneemt hiermee in wezen opnieuw zijn eerdere verklaringen. Desbetreffend werd in de bestreden beslissing terecht als volgt geoordeeld: *“Tot slot slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat de Georgische autoriteiten u daadwerkelijk – op vraag van Rusland – zouden terugsturen. U verklaarde dat de Georgische autoriteiten u zouden terugsturen, omdat de Russische politie uw dossier zou doorgestuurd hebben naar de politie in Georgië. Volgens u werken de Georgische autoriteiten voor Rusland en willen zij dat u meevecht in de oorlog aan de kant van Rusland (CGVS, p. 10). U baseerde zich hiervoor op het feit dat uw vriend, genaamd R.(...) R.(...), eveneens vluchtte omdat hij niet wilde meevechten. Enige tijd later werd hij echter in Oekraïne teruggevonden bij het Russische leger (CGVS, p. 8; 10). U kan dit echter op geen enkele wijze staven. U verklaarde nochtans dat u sms'en hebt van uw vrouw, waarin staat dat uw vriend naar Georgië vluchtte, maar dat hij in Oekraïne gevonden was (CGVS, p. 11). Het CGVS heeft echter tot op heden geen documenten van die aard ontvangen, waardoor dit louter een blote*

bewering blijft. Bovendien heeft u ook geen enkel ander bewijs dat de Georgische autoriteiten mensen zouden terug sturen naar Rusland om te vechten (CGVS, p. 10), bijgevolg blijft dit eveneens een louter blote bewering. Verder dient opgemerkt te worden dat u over de Georgische nationaliteit beschikt. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom de Georgische autoriteiten staatsburgers met de Georgisch-Russische nationaliteit zouden terugsturen om te vechten aan de Russische zijde. U verwees hiervoor opnieuw naar uw vriend R.(...) R.(...). Er dient echter opgemerkt te worden dat hij enkel over de Russische nationaliteit beschikte (CGVS, p. 10). Bijgevolg is dit voorval niet representatief voor u, aangezien u ook over de Georgische nationaliteit beschikt (CGVS, p. 4). Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat er geen verschil is met hem, omdat u ook de Russische nationaliteit hebt (CGVS, p. 11). Er is echter een wezenlijk verschil, aangezien u weldegelijk beschikt over de Georgische nationaliteit. U baseerde zich hiervoor bovendien op het feit dat Rusland in Ochamchire een marine basis aan het bouwen is (CGVS, p. 11). Het louter verwijzen naar de algemene situatie is vanzelfsprekend niet afdoende. Bovendien toont dit op geen enkele wijze aan dat Georgische staatsburgers met de Russische nationaliteit door de Georgische autoriteiten worden uitgewezen. Bijgevolg blijft dit een louter blote bewering, die u op geen enkele wijze staakt. Uit de beschikbare informatie blijkt overigens dat er geen duidelijke aanwijzingen zijn dat er op dit moment mensen vanuit Georgië worden teruggestuurd naar Rusland (zie administratief dossier, blauwe map). U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk zou worden teruggestuurd door de Georgische autoriteiten.” Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk zou worden teruggestuurd door de Georgische autoriteiten.

De Raad wijst er voorts op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de meest recente COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 11 december 2023, die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Het gegeven dat er op meerdere vlakken ruimte is voor verbetering, komt ook tot uiting in de COI Focus van 11 december 2023, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (haar) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Verzoeker toont niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Voorts dient opgemerkt te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, ook al zouden er geen bewijzen voorhanden zijn wat niet ongebruikelijk is, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Het hebben van bewijs is overigens niet altijd vereist voor het indienen van een klacht. Hieromtrent wordt benadrukt dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden.

De verzoekende partij kan zich niet verschuilen achter een algemene verwijzing naar voormelde algemene informatie waaruit volgens verzoeker blijkt dat er een blijvende en verslechterende crisis in het rechtswezen is en de veiligheidsdiensten sterk politiek beïnvloed blijven en dat het hebben van persoonlijke connecties bij de politie een bepalende factor in justitie is. Het algemene betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maakt niet aannemelijk alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Op grond van het geheel van wat voorafgaat toont verzoeker niet aan dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

Verzoeker werpt ter ondersteuning van het gebrek aan bescherming in Georgië in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst is weggehaald. In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat zijn verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet op hen van toepassing is.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet het Commissariaat-generaal alsook de Raad nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen *in casu* ook is gebeurd. Het rechtsplegingsdossier bevat voldoende gegevens om tot zulke beoordeling over te gaan. Door het aanleveren middels de aanvullende nota van de verwerende partij van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc* onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Waar verzoeker erop wijst dat hij niet meer is teruggekeerd naar Senaki en naar Tbilisi verhuisde omwille van de discriminatie die uitging van de dorpelingen, alsook verwijst naar de veroordeling van Georgië in 2007 door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens voor het schenden van de mensenrechten gezien zij niets ondernamen tegen de discriminatie van de Getuigen van Jehova, dient benadrukt te worden dit alles geruime tijd geleden is en dat er sindsdien heel wat gewijzigd is op vlak van beschermingsmogelijkheden in Georgië. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn vrees desbetreffend nog actueel is.

Wat betreft de relatie met zijn broer betreft, wijst verzoeker nog op de familieband tussen de twee broers, stellende dat hij niet zozeer een vrees koestert ten aanzien van zijn broer maar wel ten aanzien van andere

Georgiërs. Dit betoog doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing die pertinent zijn en derhalve gehandhaafd worden.

Op grond van het geheel van wat voorafgaat toont verzoeker niet aan dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF